

Duborg: Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han udtalte sin Villighed til at forhandle om eventuel Ændring i Affattelsen af Bestemmelserne vedrørende Udvidelse af Retten til Pant-sætning i Tilfælde, hvor der foreligger særlig Grund dertil. Den højtærede Minister mente, at jeg kendte slet ikke Tallene for Beskatningen, og derfor var mine Tal helt gale. Jeg tror nok, at jeg i Regelen følger ret godt med i disse Forhold, og jeg ved dog ogsaa, at jeg i det paagældende Tilfælde er paa den rigtige Side, og at det er Ministeren, som tager fejl. Ministeren sagde, at de 80 Mill. Kr. var Tallet for *alle* Beboere af Landkommuner. Ja, men dette Beløb er kun Kommuneskatten. Dertil kommer Statsskatten; og dertil kommer yderligere, at den Skatteopgørelse, som foreligger, er for 1937—38; Opgørelsen for 1938—39 kender vi ikke, men ingen er i Tvivl om, at Tallet er steget noget.

Derfor tror jeg, at min Formodning om, at den Del af den samlede Ejendomsbeskatning, der vil falde paa Landbruget, vil være meget nær ved 80 Mill. Kr., vil vise sig at være rigtig. Statsskatten i Forbindelse med Stigningen i Skatterne for indeværende Aar vil praktisk talt være lig med den Del af Ejendomsbeskatningen, som falder paa Ikke-Landbrugsejendomme, saa Tallet 80 Mill. Kr. tror jeg nok, at den højtærede Minister i det væsentlige kommer til at lade staa. Naar jeg derefter siger, at Tallet 80 Mill. Kr. svarer til Halvdelen af Landbrugets Prioritetsgæld, saa er det rigtigt, for vi maa huske paa, at en Førsteprioritetsrente paa 80 Mill. Kr. — det er nemlig en Førsteprioritet — svarer kapitaliseret til en Gæld paa 2 000 Mill. Kr. til 4 pCt. til den allerbedste Sikkerhed, som gaar foran Kreditforeningslaanene. Det turde dog ikke være for lavt.

Det er kapitaliseret en Prioritet, som Staten ved sin stadige Skatteforhøjelse har forhøjet til 2 000 Millioner. Den højtærede Minister opgjorde selv den øvrige Prioritetsgæld, den sekundære Prioritet, som Kreditforeningensgælden og den anden Gæld i Virkeligheden er, til 4 000 Millioner. Det er det dobbelte, saa mine Tal er helt rigtige. Den højtærede Minister kommer til at lade mine Beregninger staa. De lader sig ikke omstøde paa Grundlag af de foreliggende faktiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har svaret paa de andre Ting, som jeg derfor gaar uden om, idet jeg henholder mig til hans Udtalelser, som jeg ganske kan tiltræde.

Jeg vil blot over for det ærede Medlem Hr. Smørum udtale, at det forbavser mig, at det ærede Medlem med det gode Kendskab, han har til Ejendomsværdierne rundt i Landet, vil gentage den gamle Historie om, at naar Skatterne falder, stiger Gælden, hvilket vil sige, at saa stiger Værdierne. Det ærede Medlem ved saa udmærket godt, at det rundt om i Landkommunerne ikke er saaledes, at de Kommuner, der har en lav Grundskyld, har en høj Ejendomsskyld, og at omvendt de Kommuner, der har en høj Grundskyld, har en lav Ejendomsskyld. Hvad Priserne paa Ejendommene angaar, er det Hip som Hap, hvad enten Kommunernes Grundskyldspromille er større eller mindre.

A. C. D. Petersen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans velvilige Tilsagn om Forhandling vedrørende Bestemmelsen i § 4, Stk. 5, som jeg omtalte i mit første Indlæg. Der kan maaske ogsaa være andre Ting at tale om, men naar Ministeren er forhandlingsvillig, og naar vi andre ogsaa er det, gaar det nok.

Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg udtalte Tilfredshed med Ordningerne, men ikke havde stemt for de Landbrugsordninger, som har bidraget til at forhøje Priserne paa Landbrugets Salgsvarer. Den højtærede Minister ved meget vel, at naar jeg og mit Parti ikke har stemt for dem, er det, fordi vi fandt dem for karrige, men det betyder naturligvis ikke, at vi er utilfredse med det lidt, som der er i dem. Men det, vi er utilfredse med, er, at Ministeren er med til, ganske vist gennem et andet Ministerium, at tage paa et andet Hold ved at forhøje Ejendomsskatterne, som det er sket gennem Udligningsloven. Naar man dér tager lige saa meget som eller maaske mere end den Fordel, Ordningerne bringer, kan Glæden kun være begrænset.

Det ærede Medlem Hr. Smørum, som er Ordfører for Socialdemokratiet, udtalte, at Ejendomsskatterne er Arbejderpartiets Prioritet i Danmarks Jord, og den vilde det ikke lige med det samme give Afkald paa. Det ærede Medlem maa dog indrømme, at Arbejderpartiet maa ogsaa betale nogen Skat, og det er jo Skatterne, der gør det muligt at gennemføre de Støtteforanstaltninger, der her gennemføres. Naar Renten nedsættes til under det Lavmaal af Rente, som Staten selv maa give, maa Skatteyderne yde Resten, og dér maa Arbejderne bære deres Part. Jeg kan ikke se, der er nogen Forskel. Vilde det ikke være meget mere simpelt og rigtigt at nedsætte Ejen-